

En Pilgrims Vision på:

OLIEBJERGET !

Profetiens Ånd

vidner:

” Dette er sande Guds Ord...”

Åb. 14.6; 19.9.

*Fra Skabelsens
Dage*

nær ved 6000 år

*Til Tidernes
Ende*

Dette *havreaks* plukkedes en Sabbat i **1995**, på Oliebjerget *østen* for Jerusalem, blandt vildtvoksende blomster, mellem tusindårige, forfaldne pilgrimsgrave. Ordene i *Matt. 12,1; 24,3. ff* læstes og begrundedes sammen med udsigten over den ældgamle by nedenfor. Tankerne førtes også til *Hebræerbrevets* 11 kapitel: ”Alle disse døde i Tro uden at have opnået, hvad der var forjætted, **men** de **så** og hilste det **i det fjerne** (ligesom patriarkerne før dem) og bekendte, at de var fremmede og Udlændinge på Jorden.” **Zakarias’** endnu *uopfyldte profeti* omgærder dem, ”som **hviler i Støvet** til **hin Dag...**” (*Es. 26.19*)

”På **hin Dag** står Hans Fødder på Oliebjerget *østen for Jerusalem...*” *Zak. 14, 4.*

Da apostlene vendte tilbage fra *samme* sted, ”som hedder Oliebjerget og ligger nær ved Jerusalem, en Sabbatsvej derfra”, og efter at Jesus ”løftedes op, medens de så derpå, og en Sky tog Ham bort fra deres Øjne”, *Ap.G. 1.9-12*, forstod de, at opfyldelsen af Zakarias’ profeti **endnu** var, og **stadig er**, i vente, *men*:

”Alle Tings Ende er nær...”

1 Pet. 4. 7; 2 Pet. 3. 2 –18.

Mit besøg på Oliebjerget i 1995 blev begyndelsen til fjorten års bibelske studier, vejledt af *profetierne*, til en, år for år, sum af 4000 år, fra Skabelsen til Kristi genopstandelse år 33 e.Kr. Dét lader vores *generation* tilbage med *mindre end tre årtier* (2010–2036) fra opfyldelsen af de *forudsagte* 6000 år... ”**ved alle Tings Ende !**”

Dette vidnesbyrd er skrevet på mit modersmål,
et ud af Nordens fem officielle sprog, ved

Børje Flemming Boysen. Senior

boysen.senior@thespiritofprophecypublications.dk

I ORDETS TJENESTE

Dr. Martin Luther siger i den svenske udgave af
Stora Galaterbrevs-kommentaren: (s. 31)

”Når du **kallas** till **Ordets tjänst**, bör du vara säker i ditt kall, när du anfäktas och samvetet säger: Detta har du gjort utan kallelse. Då brukar man uppskakas av en sådan förskräckelse, att den som icke är kallad skulle önska sig aldrig at ha hört Ordet, som han undervisar i. För folkets skull måste full visshet råda om vår kallelse, så att man kan veta, att vårt ord **är GUDS ORD!**” - *citats slut*

En efterårsdag i 1934, på Rigshospitalets fødeklinik i København, fik jeg min *første* bog, den lille Børnebibel i rødt skind, af jordemoderen, der bragte mig til verden. Den er gået i arv og findes stadig, men er med årene blevet *temmelig* laset, efter at være læst højt af, og set billeder i, af fem sønner og seks døtre i *deres* barndom.

Min *anden* Bibel kom til mig i 1956. Under en forestilling i *Madison Square Gardens Iceshow*, New York, bankede to mænd på døren til artistgarderoben og fortalte, at de kom fra **Gideoniternes Bibelselskab**. De havde set på lysreklamerne udenfor, at vi var en trio fra Danmark og tilbød mig et eks. af DET NYE TESTAMENTE *på dansk*.

Da jeg var ved at klæde om til showet, nikkede jeg distraet og sagde, ”*just leave it on the table*”. Bibelen kom med i bagagen og fulgte med *uåbnet* i over et halvt år, *før* jeg forstod *Hvem*, der *virkelig* havde banket på min dør. Det gik op for mig under en personlig krise, der altid går forud for en ”omvendelse”, hvor man vender *om* og går på den vej, man bliver kaldet til at følge. Og *kaldelsen kom*, i et fremmed land, *forberedt* på *mit* modersmål, da det af ORDET i mit Nye Testamente blev bekræftet:

”Thi Menneskesønnen er kommen for
at *opsøge* og frelse det fortabte.”
Luk. 19, 10.

Jeg forlod showbusiness i 1959, vendte hjem og stiftede familie i Malmö, samtidig med at de forsømte studier genoptoges. I 1966 åbnede jeg *Naturopatiska Institutet för Klinisk Forskning* i Malmö med patienter i Danmark, Norge og Sverige til 1994. En *tinnitus* og førtidspension førte til studier i *GTs* og *NTs eksege*se og kirkehistorie.

Som det blev sagt til *Samuel*:
”Se, Jeg vil lade noget ske i Israel, som skal
få det til at ringe for begge Ører på
enhver, som hører derom;”
1 Sam. 3, 11.

Og *noget* skete, som stadig væk får det til at ringe for *mine* ører, men har gjort et 14 års *selvstudium* muligt, hvor dgl. deltagelse ved Universitet var udelukket.

FORORD TIL DET KIRKEHISTORISKE STUDIE

Ved siden af *studierne* i naturmedicin og homeopati søgte jeg tilbage til de første kristne menigheders historie, som vi ser den i *Apostlenes Gerninger* og *Breve*. Biblioteket i kommunen hvor vi boede, udenfor Malmö, havde kun et lille udvalg, men det viste sig, at *det*, de havde, var *det*, jeg søgte:

GAMLA KYRKANS HISTORIA

TILL SJUNDE ÅRHUNDRADETS BÖRJAN

Af HJALMAR HOLMQUIST

STOCKHOLM 1920

Hjalmar Holmquist, 1873-1945, professor i kyrkohistoria vid Lunds Universitet 1909-1938, därefter vid universiteterna i Köpenhamn och Århus. Omfattande författarskap i nordiska och europäiska ämnen. "*Den lutherska reformationens historia* och *Påvedömmets historia* utkom i 1919, *Kyrkohistoria I: 3 bd. 1922-1925*, "*Luther, Loyola, Calvin*", 1926, *Kyrkohistoria II-III, 1926-1927*. Utgavs på danska av Prof. Jens Nørregård och blev standardverk vid Universitet. (i 60 år, frem til år 2000).

Der er *to slags* forfattere, den, der vil *imponere*, og den, der vil *informere*. Hjalmar Holmquist hører så afgjort til den sidste. Jeg lånte hans bøger *om og om igen* i årevis, og et himmelsk forsyn ville, at da jeg i **1994, 30 år efter** genoptog studierne, kom *alle* Hjalmar Holmquists samlede værker, på dansk, *antikvarisk*, i mit eje, fra et sognepræstehjem på Færøerne og en sognepræst i Humlum, inklusive *Johannes' Åbenbaring indledt og fortolket af P. Madsen, dr.theol.*, ved Københavns Universitet, 1887.

Selvom **Prof. Hjalmar Holmquist** i sin undervisning var akademisk objektiv, kommer hans **personlige** holdning til orde efter et besøg i et *Jesuiterkloster*. 1909, skriver han i *Påvedömmets Historia*:

Vid ett **Jesuitkloster** i Österrike **1909** hörde jag en Föreläsning om Inkquisitionens Värde, som gik utöver allt vad jag trott möjligt i offentlig Undervisning i våra Dagar. Den susning av **kättarhat**, som där, Gång på Gång gick igenom det stora Auditoriet af studerande från nästan alla Europas Nationer, talade ett tydligt Språk. Den påvliga Professorn fördömde uttryckligen de katoliker, som anse, att **Inkquisitionens Blotsdåd** måste försvaras med Hänvisning till en gången Tids lägre Kulturnivå och sade:

**"Det är en god Gärning att beröva en
kätterisk Människa njutandet av
ett Liv, som är till Skada..."**

citat slut
